

Oversized top,
Frenken.

MARIA GOOS ONTMOET

Sacha de Boer

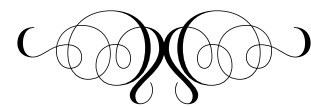


‘HET IS WEL
EVEN ZOEKEN
NAAR MIJN
***DUISTERE
KANT..***’

SACHA DE BOER IS EEN VROUW DIE WEET VAN AANPAKKEN EN BIJ WIE ALLES LIJKT TE LUKKEN. JE VRAAGT JE AF OF ER IN HET LEVEN VAN DE OUD-JOURNAALPRESENTATRICE, TEGENWOORDIG GEVIERD FOTOGRAFE, NOOIT IETS MISGAAT. IN DE LIEFDE BIJVOORBEELD.

TEKST: MARIA GOOS / FOTOGRAFIE: IRIS PLANTING

'EEN ONE-NIGHT STAND HEB IK NOOIT GEHAD'



Laat ik het maar meteen zeggen: ze is heel anders dan je denkt. Want wat denk je? Sacha de Boer, de vrouw met dat prachtige, perfect symmetrische gezicht, die zeventien jaar lang het NOS-journaal zo goed gepresenteerd heeft, die is vast ingetogen en bedachtzaam en misschien een beetje chic. Dacht je zoiets? Ik wel. Maar dat beeld begint al te kantelen zodra ik binnenkom. Sacha, zonder make-up, in haar net gerenoveerde dubbele benedenhuis in de Amsterdamse Rivierenbuurt, draagt een kort wollen jurkje met daaronder stoere *over-knee* laarzen met veel riempjes. Het huis is strak gerenoveerd en bijpassend ingericht; nergens frutsels. In de tuin haar atelier. Want Sacha doet alweer jaren waar ze al heel vroeg mee begon: fotograferen. Ze fotografeert in opdracht van ngo's, bedrijven en tijdschriften. Ze is daarvoor vaak op reis. Zo ging ze bijvoorbeeld voor Oxam Novib boerinnen fotograferen in Zimbabwe en Laos, en voor Nikon reisde ze naar de Noordpool. Ze exposeert, geeft lezingen en workshops en ging voor de lol met echtgenoot Rick Nieman op de motor van Nashville naar New Orleans. Over deze reis schreven ze artikelen voor motorblad *GRIP* en hielden zij een videodagboek bij voor *RTL Boulevard*. En die stevige renovatie van het huis moest ook nog even tussendoor. 'Rick en ik hebben hier jarenlang, als een soort studenten, twee etages gehad. We hebben ze nu pas bij elkaar getrokken.' Je zou denken dat ze moe is. Maar ik geloof niet dat ze dat woord kent. Ze zet koffie. 'Je moet die stroopwafels eens proberen, dat zijn de lekkerste die je ooit geproefd hebt.' Rick is boven, met de klusjesman. Hij zal

na een uurtje op spectaculaire Nashville-cowboylaarzen nog een kopje koffie voor ons komen zetten.

'Heb je het rafelrandje van Sacha al ontdekt?' 'Nee,' zeg ik. 'Dat klopt,' zegt Rick, 'Dat is er namelijk niet. Ik heb weleens een relatie gehad met een vrouw met veel *issues*, maar Sacha is heel simpel, heel *straight*, heel open. We hebben ook allebei geboft met een gelukkige, stabiele jeugd. Sacha's moeder is veel te vroeg doodgegaan, dat wel.' Sacha: 'Ik was dertig en zij was vijfenvijftig. Ze is in haar slaap overleden.' Rick: 'Daar had ze veel verdriet om, maar het heeft niet tot een trauma geleid. Er heeft een journaliste van *De Volkskrant* vier uur lang zitten graven naar de duistere kant van Sacha, maar ze kon hem niet vinden.' Sacha kijkt me ondeugend aan en haalt haar schouders op. 'Nee, ik heb dat echt niet. Sorry.'

Maar er zit toch ook weleens iets tegen in het leven, Sacha? 'Ja, maar dan denk ik: niet piepen, niet sippen, en dat helpt. Echt: schouders eronder en doorgaan.'

Ben jij nou zo iemand die positief in het leven staat? Ze schatert het uit. 'Ja, ik geloof het wel. Wat niet wil zeggen dat het altijd alleen maar mee heeft gezeten. Niet privé en niet wat werk betreft. Na mijn studie wilde ik graag als verslaggever aan de slag en ik hoopte dat het zou lukken, omdat ik tijdens mijn studie ervaring had opgedaan bij AT5. Maar ik kwam niet aan de bak.'

En dan niet met chips op de bank en huilen? 'Welnee! Ik heb met mijn toenmalige vriend een eigen bedrijfje opgezet. We maakten

bedrijfsfilms en werkten voor het Wereld Natuur Fonds, maar ook net zo goed voor de jagersvereniging van de Veluwe. Dat was geen vetpot toen, we pakten alles aan.'

In de liefde dan misschien wat ellende? Schatert weer. Rick: 'Ze is met mij. Is dat ellendig genoeg?'

En hoe gebeurde het tussen jullie? 'Ik dacht altijd dat de ware liefde zich zou aankondigen met neonletters die gingen flitsen. Maar ik had Rick al een paar keer ontmoet zonder dat er iets ging oplichten. Toen wij in 1995 samen kwamen te werken bij *Veronica Nieuwslijn* ontstond er langzaam wat. We bleken dezelfde smaak te hebben en dezelfde humor. Maar ja, allebei nog in een relatie. We hebben een halfjaar om elkaar heen gedraaid, maar toen sprong de vonk toch over. Ricks dochter was nog heel jong. Pas een jaar later hebben we besloten om samen door te gaan.'

En toen had je behalve een man ook een dochter van twee... 'Ik heb me nooit als moeder opgesteld en zo heb ik het ook nooit gevoeld. Ze had al een heel lieve moeder. Ik ben haar grote zus geweest. Maar als grote zus zeg je ook dingen als: "Niet met de hagelslag op de witte bank gaan zitten."''

Heb je zelf nooit kinderen willen hebben? 'Nee. Ik dacht wel heel lang: als ik later groot ben, dan ga ik dat willen. Maar ik ben nu vijftig en ik wil het nog steeds niet. Mensen zeggen wel: "Je weet niet wat je mist". Maar als Rick en ik nu een huilend kind in een restaurant zien, dan kijken we elkaar soms



Colbert (ST. Studio), shirt (Filippa K), leren broek (Frenken), boots (Marina Rinaldi).

MARIA: 'Vroeger wilde ik heel graag een Rolleiflexcamera. Bij Sacha heb ik hem voor het eerst vast.'

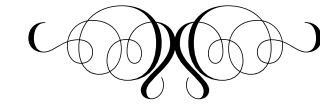


Sacha: colbert en broek (ST. Studio), overhemd (Frenken).
Maria: colbert (Marina Rinaldi), broek (Filippa K), overhemd (Frenken).



Jas (Lanvin via Salon Heleen Hülsmann), coltrui (Claudia Sträter), leren broek (Frenken), pumps (&Other Stories).

'IK GA OP EEN FEESTJE NOOIT RECHT ONDER EEN LAMP STAAN'



aan en zeggen we grappend: "Je weet niet wat je mist". Ik heb grote bewondering voor mensen die vol voor het ouderschap gaan.'

Had je voor Rick veel vriendjes? 'Ik heb maar vijf vriendjes gehad en nog nooit een *one-night stand*. Dat kan ik niet. Ik moet van iemand houden als ik met hem naar bed ga.'

Het blijft me verbazen dat jij geen schaduwzijde hebt. Iedereen die ik ken, heeft die. 'Ik zie die andere kant bij mensen ook wel en ik vind het interessant om daarover te praten, dus ik stel er wel veel vragen over. Alleen, ik heb niet een tegenverhaal. Ik moet er wel voor waken dat ik niet te snel met een te praktische oplossing kom. Veel mensen zitten ingewikkelder in elkaar dan ik.' Rick: 'Toen je jonger was, was je te ongeduldig voor vriendinnen met problemen.' Sacha: 'Je doelt op de vriendin die door haar man werd mishandeld. Ze bleef bij hem en dat begreep ik niet. Dan ga je toch weg? Zoiets pik je toch niet?' Rick: 'Sommige mensen hebben meer tijd nodig om zichzelf te worden.' Sacha: 'Bij mij is dat in één moeite doorgegaan.'

Wilde je altijd al fotograaf worden? 'Ja, ik ben al jong besmet met het fotovirus. Wij woonden naast een fotograaf, hier in Amsterdam aan de Biesboschstraat. Ik herinner me die zwarte kastjes met zo'n zilveren oog erin. Dat vond ik fascinerend. En dan dat woord: "fotograaf". Dat was voor mij net zoets magisch als "ridder".'

Werd je via die vroegere buurman fotograaf? 'Nee, dat niet. Ik ging al wel vanaf

mijn zevende met mijn Agfa Clack dieren fotograferen in Artis. Later, toen ik op de middelbare school zat, kreeg ik een baantje als koffiejuif bij een drukkerij en daar werkte een fotograaf. Ik mocht zijn assistent worden. Tijdens de shoots met hem heb ik veel geleerd.'

Dat klinkt heel doelgericht en actief. 'Ik heb een brede interesse en heb altijd veel baantjes gehad. Als tiener zat ik ook nog in de ponyselectie, met elk weekend wedstrijden in het land. Na de havo ben ik naar het vwo gegaan, wat gemakkelijker ging dan gedacht. Mijn opa had gestudeerd, mijn ouders hadden gestudeerd, mijn broer studeerde, dus het was logisch dat ik ook ging studeren.'

Wat werd het voor studie? 'Ik deed psychologie en ontdekte vervolgens de massapsychologie: gedrag in grote groepen. Toen bleek er een bovenbouwstudie Massacommunicatie te bestaan, het latere Communicatiewetenschappen. Daarbij ging het om alle aspecten van informatieoverdracht: teksten schrijven, filmen, fotograferen. Daar was ik meteen op mijn plek.'

Had je tijdens die studie ook nog allerlei baantjes? 'O ja! Ik was als koerier bij RTL begonnen. Ik moest videobanden ophalen en naar de redactie brengen. Overal bleef ik net ietsjes langer hangen, ik kletste met iedereen. Toen vroeg een cameraman: 'Kun jij goed sjouwen?' Ik zei: 'Prima!' En zo werd ik geluidsvrouw, wat inderdaad heel veel sjouwen was met kabels, tassen en statieven, maar ik zat nu wel boven op de inter-

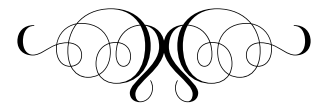
views die gemaakt werden. En eigenlijk wilde ik verslaggever worden. Af en toe mocht ik een interview doen. Zo ook bij een kaping van een KLM-toestel. Toen het nachtwerk bleek te worden, ging de verslaggever naar huis. De cameraman en ik waren er nog met zijn tweeën, toen de KLM-woordvoerder ineens naar buiten kwam om te zeggen dat de kaping was afgelopen. Dus ik heb die man geïnterviewd en vervolgens heeft *RTL Nieuws* dat integraal uitgezonden. Zo cool! Dat ze dat accepteerden van iemand die als geluidsvrouw bijkluste. Dan groei je echt enorm.'

Ik zag je aan het werk toen je Sonja Barend voor *Nouveau* fotografeerde: heel ontspannen, niet veeleisend wat setting of licht betreft. 'Uiteindelijk vind ik daglicht het allermooiste, en dan het liefst bij een groot raam. Iedereen wordt daar mooi, heel flatteus. Sonja's raam is aan de noordkant met water ervoor. De zon reflecteerde in het water en kaatste weer terug door het raam. Dan krijg je dat heel traditionele Hollandse licht, dat de Hollandse meesters ook gebruikten.'

Ben jij je altijd bewust van licht? 'Ja. Ik zal op een feestje ook nooit recht onder een lamp gaan staan.' Terwijl ze onder een plafondspotje gaat staan: 'Zie je? Dit is lelijk licht. Daar krijg je panda-ogen van.'

Je wilde rond je twintigste verslaggever worden en dat werd je ook. Hoe ging dat? 'Bij RTL liep ik Feike Salverda tegen het lijf, die bezig was een lokale tv-zender in

‘IK WAS NIET HALSOVERKOP VERLIEFD OP RICK’



SACHA IN HET KORT

Sascha Marina (Sacha) de Boer (Amsterdam, 1967) presenteerde van 1996 tot 2013 het NOS *Achtuurjournaal* en werkte daarvoor als presentator en verslaggever voor verschillende zenders. Sinds 2016 is zij terug op tv, als presentator bij *Brandpunt* (KRO-NCRV). Daarnaast is Sacha fotograaf voor uiteenlopende organisaties en tijdschriften, waaronder het ANP en *National Geographic*. Haar vrije werk wordt geregeld geëxposeerd. Ook doet zij de fotografie voor de kookboeken die ze samen met chef-kok Jacob Jan Boerma maakt: *Down to earth*, *Back to basics* en *Less is more*. Sacha is getrouwd met Rick Nieman, het paar woont in Amsterdam.

Amsterdam op te zetten. Ik mocht solliciteren en werd tot mijn verbazing nog aangenomen ook. Als redacteur moest ik allerlei organisaties bellen om onszelf als beginnende zender op de kaart te zetten. Ook was er een tiplijn die ik een keer opnam; prompt kreeg ik een boef uit de Bijlmerbajes aan de lijn. Hij meldde een ontsnapping. Om dat te checken, belde ik de politiewoordvoerder en vroeg ik of ze al gepakt waren. “Nog niet,” antwoordde hij. Dus het werd bevestigd! Ik voelde me net een detective.’

Vroegen ze je toen meteen bij AT5 om verslaggever te worden? ‘In de beginfase van AT5 werd ik gebeld door de cameraman met wie ik werkte als geluidsvrouw. Die zei dat er een kraakpand op de Ceintuurbaan ont-ruimd werd en dat iedereen daar was, behalve AT5. De nieuwschef zei: “Ga jij er

maar alvast naar toe met een cameraman, dan zoeken wij een verslaggever.” Toen die uiteindelijk ter plekke was, zag ze dat de krakers verfbommen gooiden en zij had een dure leren jas aan. Ze wilde weten of die bij schade vergoed zou worden. Dat heeft mijn carrière gemaakt. Zij ging bellen en ik liep intussen met die cameraman te springen tussen de verfbommen; ik vond het geweldig daar. AT5 was ook blij, omdat ik terugkwam met geweldige beelden die nog verkocht zijn aan NOVA. Ik was apetrots. Dat was het begin van mijn carrière als verslaggever.’

Je bent echt een aanpakker, die energie straal je uit. ‘Er zijn zoveel dingen die ik leuk vind en dan zie ik geen beperkingen. Er zit geen masterplan achter. Na mijn afstuderen hoorde ik in 1994 op een feestje dat ze bij Radio 10 een nieuwslezeres

zochten. Ik moest dan eerst twee weken de krant voorlezen en dat opnemen; dat heb ik gedaan. Ik was in mijn eentje de nieuwsredactie: nieuws selecteren, teksten schrijven en voorlezen. Ik heb er een jaar gewerkt en heel erg veel geleerd. Daarna werd ik nieuwslezeres bij AT5, vervolgens bij RTL5, *Veronica Nieuwslijn* en in 1996 bij de NOS, waar ik uiteindelijk zeventien jaar ben gebleven.’

Voor de duidelijkheid: een nieuwslezeres doet meer dan het nieuws voorlezen. ‘Ja, je stelt met de eindredacteur de uitzending samen en hebt altijd wel journalistieke discussies. Je schrijft of herschrijft de presentatieteksten, overlegt met verslaggevers en correspondenten. En jij bent uiteindelijk ook degene die de interviews doet.’

Bleef het tot het einde tot spannend? ‘Uiteindelijk vertelde ik elke dag wat er in de wereld gebeurde, maar zat ik zelf op een stoel in Hilversum. De drang om met mijn camera de wereld over te reizen, werd steeds groter. Vanaf 2003 kreeg ik voor het *Achtuurjournaal* een rooster van: week op, week af. Daardoor kon ik vooruit gaan plannen en weer fotografieprojecten oppakken. Tijdens een fototrip naar de Noordpool was ik zó in mijn element dat ik dacht: ik kan dit ook fulltime doen. Van die gedachte werd ik zo gelukkig! En toen was het nog maar een kwestie van tijd.’

De dames van de styling, fotografie en visagie zijn inmiddels gearriveerd. Sacha krijgt stoere laarzen en een leren broek aan. ‘Als ik die kan overkopen, dan doe ik dat.’ Je mag drie keer raden of dat haar lukte... □

STYLING: INGE HOLKENBORG / VISAGIE: FLORENCE HAGEN

